

Templi lahtiste uste päevad

Svetan oli templisse minekust eevil!

Carolina Marín
(Põhineb tõestisündinud lool)

Lugu leidis aset Ameerika Ühendriikides.

Svetan tundis elevust. Tema pere oli kolimas Argentinast Ameerika Ühendriikidesse. Ja nüüd oli lõpuks aeg suure lennuki peale minna!

Svetan vaatas aknast välja, kui lennuk õhku tõusis. Ta mõtiskles, milline ta uus kodu välja näeb. Kõik saab olema teistmoodi. Uus maja. Uus magamistuba. Uus naabruskond. Ja uued sõbrad, kellega tuttavaks saada! Svetan oli eevil.

Svetan teadis ka seda, et ta uus kodu asub äsja valmis ehitatud templi lähedal. Argentinast asus tempel kaugel eemal. Ta oli seda ainult piltidelt näinud.

Svetan vaatas mami poole. „Mis sa arvad, kas me näeme taevast templit?”

Mami naeratas. „Vist mitte. Aga me näeme templit peagi.”

Ka Svetan naeratas mamile. Mami ja papi ütlesid, et tempel pole veel lahti. Kuid peagi on lahtiste uste päevad. See tähendab seda, et inimesed saavad minna templisse enne, kui see pühitsetakse. Ja Svetani pere plaanis minna lahtiste uste päevadele! Svetan ei suutnud ära oodata, et templit päriselul näha.

Mõne tunni pärast oli Svetan koos oma perega uues kodus. Nii palju oli teha. Svetan aitas kaste lahti pakkida ja kodu kenaks teha.

Päev enne lahtiste uste päeva võtsid nad elutoas istet, et juttu ajada.

„Tempel on Issanda koda,” ütles mami. „Me peame olema seal aupaklikud. Kas sa tead, mida see tähendab?”

„Kas see tähendab seda, et me peame vaikselt rääkima, et paremini Püha Vaimu kuulda?” küsis Svetan.

„Just nii,” ütles mami. „Templis olles võib palju õppida.”

Svetan noogutas. Ta tahtis olla aupaklik, et ta võiks templis Püha Vaimu tunda.

Järgmisel hommikul ärkas Svetan vara.

Ta pani selga pühapäevariided. Peagi oli aeg minna.

Svetani pere saabus templi juurde. Inimesed aitasid neil kilesussid kingadele panna.

„Miks nad need väiksed kotid mulle jalga panid?” küsis Svetan.

HOLINESS TO THE LORD THE HOUSE OF THE LORD

ILLUSTREERINUD MARK ROBISON

„Sest templi sees on kõik uus ja puhas. Me tahame templit korras hoida.”

Üks naine tervitas neid. Ta luges neile ette templi ukse kohale kirjutatud sõnad: „Issandale pühitsetud – Issanda koda.”

Svetan hoidis mamil käest kinni. Nad läksid sisse. Kõik oli nii ilus! Võib-olla oli siin nagu taevas.

„Vaata!” sosistas Svetan. Ta osutas ühele maalile. „See on Jeesus!”

Kui nad olid lõpetanud, oli Svetan õnnelik. Ta oli tänulik, et ta sai templisse minna. Ta tahab uuesti sinna minna, kui ta vanemaks saab. ●

Kuidas Svetan templisse minekuks valmistus?